

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la admitere recursului depus de avocatul Alexandru Adam în interesele lui Supian Sabirov,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Supian Sabirov împotriva Biroului de Migrație și Azil, Direcția azil și integrare al MAI cu privire la anularea actului administrativ devaforabil și obligarea emiterii actului administrative favorabil

împotriva decizie din 28 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-661/24
NR. PIGD 2-22097376-01-3ra-29072024)*

Drepturile procedurale apel părților, renunțarea reclamantului la acțiune și încetarea procesului

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani: V. Dodon,
Instanța de apel: V. Negru, I. Dutca, E. Palanciuc

11 decembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursului depus de avocatul Alexandru Adam în interesele lui Supian Sabirov,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 07 iulie 2022, avocatul Alexandru Adam în interesele lui Supian Sabirov a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Biroului de Migrație și Azil, Direcția azil și integrare al MAI solicitând anularea deciziei direcției azil și integrare a Biroului migrație și azil al MAI nr. 594/22/DAI din 07 aprilie 2022 și obligarea direcției azil și integrare să-i acorde azil pe teritoriul Republicii Moldova, statut de refugiat.

2. În motivarea acțiunii a invocat că, prin decizia nr. 594/22/DAI din 07 aprilie 2022, a Direcției azil și integrare a Biroului Migrație și Azil, i-a fost respinsă cererea de azil.

3. Reclamantul a menționat că nu este de acord cu această decizie, pe care o consideră ilegală și neîntemeiată, menționând că s-a născut în data de 28 septembrie 1972, în or. Groznîi, URSS, Republica Cecenă și a venit în Republica Moldova cu scopul de a solicita azil, deoarece nu se poate întoarce în Republica Cecenă și nu dorește să fie întors din motiv că, nu se simte în siguranță pe teritoriul acesteia, părăsind teritoriul țării sale de origine din cauza fricii pe care o avea față de guvernare și poliție.

4. Comunică că, din decembrie 1990 până în septembrie 1992, a efectuat serviciul militar, iar după aceasta a depus actele pentru studii la Universitatea de Inginerie din or. Moscova, fără frecvență. Tot atunci, prin recomandări, s-a angajat în regimentul de tancuri, care se află în or. Șali, comandantul regimentului fiind S. Isaev. În regiment a activat de la 01 noiembrie 1992 până la 01 februarie 1994, după care s-a eliberat din propria inițiativă. La finele anului 1994, s-a început primul război cecen, care a durat până în august 1996, după o operațiune militară reușită „Djihad”, formația armată a Republicii Cecene Ingușetia, în august 1996, au pus control asupra orașului Groznîi, Argun și Gudermes, armatei agrese nu a avut decât să meargă la încetarea conflictului pe cale pașnică, din motiv că armata Federației Ruse era blocată.

5. După semnarea acordului Khasaiurt, între șeful Statului Major al Forțelor Armate al Republicii Cecene și secretarul Consiliului de Securitate al Federației Ruse, toate forțele armate ale Federației Ruse au părăsit teritoriul Republicii Cecene.

6. În timp ce Republica Cecenă era independentă, reclamantul se ocupa cu vânzarea în magazinul său propriu, la care era proprietarul acestuia. La finele anului 1999, s-a început cel de-al doilea război Cecen, a participat la apărarea or. Groznâi, în timpul bombardării masive, s-a aflat în epicentrul exploziei unei bombe, suferind contuzii medii și răni, având plată de schije la plămânul drept, după care a fost transportat în Republica Ingușetia, unde se afla familia și rudele sale. În acest timp, era nevoit în fiecare lună să se prezinte la sectorul de poliție pentru a fi monitorizat, fiind în vizorul serviciilor speciale ale Federației Ruse, anume după recomandările acestora. În situația reclamantului, erau mai multe persoane, care erau nevoite să treacă un control lunar la sectorul de poliție, pentru a se constata că el nu s-a întors în Republica Cecenă.

7. În anul 2006, familia sa s-a întors în Republica Cecenă, stabilindu-se cu traiul la rudele apropiate, deoarece, casa familiei era distrusă și practic toate casele erau fără uși și ferestre. La întoarcere, poliția l-a învinuit că a participat la operațiuni de luptă de partea militanților împotriva soldaților Federației Ruse. În secția de poliție a desfășurat interogatorii cu pasiune, reclamantul a fost bătut, umilit și insultat. Până în anul 2015, el se afla sub presiunea angajaților serviciilor speciale și fiecare întâlnire a fost însoțită de agresiune, umilință și insulte, acest lucru s-a întâmplat după fiecare atac asupra poliției, a unităților militare și a militarilor, precum și după explozii, care au fost deseori efectuate chiar de serviciile speciale, toate aceste lucruri fiind făcute pentru a fi raportate Kremlinului, pentru ca statisticile să arate rezultatul lucrării. Bărbați și femei au fost răpiți și, după un timp, au fost găsiți uciși în timpul unui schimb de focuri, toate acestea fiind adesea un scenariu, pentru a arăta că controlează cu succes situația și au rezultate împotriva disidenților.

8. Reclamantul a afirmat că în timpul următoarelor chemări la secția de poliție, fiind în biroul anchetatorului interogator, a auzit o conversație pe coridor, când unul dintre ei, aparent un colaborator mai mare în funcție, a spus că nu are sens de pierdut timp cu el și că ar trebui epuizat, ceea ce înseamnă a ucide și să fie găsit mort într-un scenariu descris anterior, pentru rezultat. După aceea, reclamantul a fost eliberat. La sosire acasă, rudele sale au hotărât că trebuie să plece, să rămână după acele cuvinte, nu era în siguranță nici pentru el. Un prieten de-al său, cetățean al Letoniei, care, pentru o anumită plată, i-a făcut o invitație în țara sa și de îndată i-a spus că trebuie să meargă la Moscova și să i-a viza și a doua zi a plecat la Riga. În timp ce era la Riga, s-a stabilit într-un hotel, dorind de a solicita azil, dar în a patra zi, mama sa l-a sunat și l-a rugat în lacrimi să vină acasă și că organele de drept au promis că fratele său va avea probleme foarte mari. I-au spus mamei reclamantului, că nu-l vor atinge dacă se întoarce de bună voie în Cecenia, nu avea de ales într-o astfel de situație, s-a întors în Cecenia pe propriu risc. La sosirea în Cecenia, în a doua zi, s-a prezentat la poliție, a

depus o cerere din partea lor, l-au interogat de ce a părăsit timpul Ceceniei și Rusiei, fără permisiune. Le-a răspuns tot timpul că a fost să viziteze un prieten și deși prietenul a putut confirma acest lucru, ei nu l-au crezut, iar după trei săptămâni, l-au dus la secția de poliție, fiind la serviciu la acea vreme, a lucrat la studioul fotografic al unchiului său. La secția de poliție i s-a zis că are ocazia să trăiască în pace, dacă este de acord cu condițiile lor, că ar trebuie să le dea numele celor care sunt în opoziție și să facă campanie în rândul tinerilor cu acceptarea căilor lui Kadârov, dar convingerile sale ferme în corectitudinea găsirii patriei sale, independentă de Rusia și că poporul său are dreptul la autodeterminare și să trăiască conform principiilor strămoșești, ca susținător convins al independenței Ceceniei, nici măcar nu i-a trecut niciodată prin minte să devină un trădător și astfel să-i discrediteze onoarea.

9. A menționat că până la începutul lui 2017, au fost zeci de chemări la poliție pe diferite motive și incidente, pe care serviciile speciale singure le-au creat, aceste înscenări, iar apoi răpiri, bătăi și ucideri de oameni. La începutul anului 2017, a avut loc o răpire în masă de bărbați și tinere, mulți au fost uciși în sala de sport, pe teritoriul regimentului Kadârov. După aceste evenimente, a decis să părăsească Rusia și la invitația aceluiasi prieten din Letonia, a fugit din Cecenia. Letonia nu i-a acordat azil, deși a recunoscut ca răspuns la decizie că face parte din categoriile de oameni care sunt supuși persecuției pe teritoriul Ceceniei și chiar în Rusia, că a avut un trecut militar și le-a oferit fotografii și un certificat militar, care i-au confirmat cuvintele, cu toate acestea, serviciul de migrațiune a decis că poate locui cu fratele său în orașul Tveri sau cu sora în regiunea Volgograd și argumentele sale că este imposibil să locuiască pe teritoriu pentru cei care se află pe listele persoanelor nefavorabile din afara Republicii Cecene, și oameni ca reclamantul, sunt pur și simplu arestați și predați agenților de aplicare a legii, iar acești oameni adesea dispar după aceea, nici serviciul de migrație, nici instanța nu ia luat argumentele în considerare.

10. După decizia instanței administrative din Riga, de a lăsa neschimbată soluția organelor de migrație, a părăsit voluntar Letonia prin Ucraina până în Georgia. A cumpărat două bilete de avion către Tbilisi prin Kiev, în speranța că va putea solicita azil pe aeroportul din Kiev, dac nu i s-a oferit o astfel de oportunitate și a zburat în Georgia, unde la fel i s-a refuzat acceptarea cererii. După trei luni petrecute în Georgia, a zburat la Minsk și, după a treia încercare, a reușit să intre în Ucraina. După ce a cerut în regim urgent azil, ofițerii SBU i-au oferit tranzit pentru trei zile de oportunitate de la Boryspil, de a zbura către una dintre țările europene în tranzit, cu excepția Letoniei, nu mai existau opțiuni, alte direcții nu permiteau ridicarea la bordul avionului. Întrucât nu mai erau variante, a ajuns la Ruga și a cerut din nou azil, însă și această cerere i-a fost respinsă, fiind însoțit până la granița cu Federația Rusă la punctul de trecere a frontierei, fiind transmis ofițerilor FSB-ului rus. La

venire în Federația Rusă, a fost interogată timp de șase ore, verificând conținutul telefonului și lucrurilor, la primire și la promisiunea că se va întoarce de bunăvoie în Republica Cecenia, l-au lăsat să plece.

11. A comunicat că nu a intenționat să se întoarcă pe teritoriul Ceceniei, din septembrie 2020 până în mai 2021, când a revenit în țara de origine. Trei săptămâni mai târziu, în luna iunie, în timpul unei plimbări nu departe de casă, bărbați înarmați cu măști și fără chevroni pe o uniformă neagră l-au răpit, pur și simplu l-au târât în portbagajul unui automobil și l-au dus la un inspectorat de poliție, unde a fost supus torturii și tratamentului inuman. A prezentat imagini video și foto cu bătăi, însă, autoritatea competentă pentru străini nu a luat în considerație aceste materiale prezentate de reclamant.

12. Reclamantul a considerat că în decizia contestată lipsește cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil, cât și întemeierea autorităților competente pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea din 03 mai 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Supian Sabirov împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea deciziei Direcției azil și integrare a Biroului migrațiune și azil nr. 594/22/DAI din 07 aprilie 2022 de respingere a cererii de azil și obligarea Direcției azil și integrare să-i acorde azil pe teritoriul Republicii Moldova, statut de refugiat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 05 mai 2023 avocatul Alexandru Adam în interesele lui Supian Sabirov a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 03 mai 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

15. La 11 iulie 2023 avocatul Alexandru Adam în interesele lui Supian Sabirov a depus apel motivat prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia din 28 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Supian Sabirov împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Râșcani) din 03 mai 2023.

17. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut prevederile art.17, alin (1), art. 19, art. 42 alin. (1) și(2), art. 43, art. 44, art. 45, art. 48 și art. 63 alin. (2) lit. a) din Legea privind azilul în Republica Moldova nr.270 din 18 decembrie 2008

18. A notat Curtea de Apel Chișinău, că, pentru admiterea cererii de azil, este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție, la fel, trebuie stabilită o legătură causală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat. Concomitent, se impune necesitatea stabilirii dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuției în țara în care s-ar reîntoarce, existența unui sistem organizat de violări evidente ale drepturilor omului într-o țară neconstituind un motiv suficient pentru a stabili că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuție.

19. A subliniat că, instanța de fond în mod just și întemeiat a respins acțiunea, deoarece apelantul/reclamant n-a expus argumente justificative care ar confirma temeiurile invocate în cererea de acordare a azilului. Or, atunci când se invocă riscul de a fi supus torturii și/sau tratamentului inuman, solicitantul de azil urmează să prezinte argumente convingătoare, care să justifice că acest risc persistă.

20. La caz, a mai reținut că apelantul a omis să-și valorifice corespunzător obligația de a proba circumstanțele și faptele expuse în cerere de acordare a azilului, în sensul că nu a prezentat argumente plauzibile care să confirme că în cazul revenirii în țara de origine, acesta ar putea fi supus acestor tratamente, precum și nu a individualizat nici o acțiune întreprinsă împotriva sa ce i-ar pune în pericol viața sau integritatea corporală.

21. Astfel, Completul judiciar al instanței de apel a reiterat concluzia instanței de fond că, în condițiile speței, nu au fost întrunite temeiurile legale pentru acordarea azilului lui Supian Sabirov, în contextul în care acesta nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art. 47 al Legii privind azilul în Republica Moldova și, iminent, existența unei temeri bine întemeiate a reclamantului de a fi persecutat sau existența riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara de origine.

22. Completul judiciar a respinge ca neîntemeiate argumentele apelantului care a invocat că instanța de fond nu a efectuat o verificare minuțioasă a circumstanțelor invocate, a respins ca fiind neîntemeiată și critica reprezentantului apelantului precum că, instanța de fond nu a dat o apreciere corectă probelor acumulate.

23. Instanța de apel nu poate reține argumentele apelantului Supian Sabirov, menționând că acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar concluzia primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material cu aprecierea juridică cuvenită a probelor.

24. Totodată, a reținut că hotărârea primei instanțe este una legală, motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost și care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, având o motivație și o analiză clară.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 20 iunie 2024, avocatul Alexandru Adam în interesele lui Supian Sabirov a depus recurs împotriva deciziei din 28 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admitere recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2024, pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse.

ARGUMENTELE RECURSULUI

26. În motivarea avocatul Alexandru Adam în interesele lui Supian Sabirov, a reiterat cele invocate în cererea de chemare în judecată și suplimentar a indicat că, decizia contestată este pasibilă anulării deoarece este ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor Legii 270 privind azilul în Republica Moldova.

27. Concluzionează că în decizia contestată lipsește atât cercetarea tuturor aspectelor relevante cererii de azil, prevăzută de art. 42 al Legii 270, cât și întemeierea autorităților competente pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al aceleiași Legi 270.

28. Astfel din motivarea deciziei de respingere observă faptul că Direcția Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al MAI nu a efectuat o verificare minuțioasă a cererii sale de oferire a unei protecții pe teritoriul Republicii Moldova.

29. La 19 noiembrie 2024 Supian Sabirov a depus cerere cu privire la renunțarea la acțiune, solicitând încetarea procesului pe cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Supian Sabirov împotriva Biroului de Migrație și Azil, Direcția azil și integrare al MAI cu privire la anularea actului administrativ defavorabil și obligarea emiterii actului administrative favorabil.

30. În motivarea cererii a indicat că, din motive personale urmează să părăsească teritoriul Republicii Moldova și nu mai dorește să obțină protecția statului Republica Moldova.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

32. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

33. Art. 248 alin. (1) lit .b) din Codul Administrativ:

„În urma examinării recursului, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: admite recursul, casează integral sau parțial hotărârea și/sau decizia și adoptă o nouă decizie.”

34. Art. 195 din Codul administrativ:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.”

35. Art. 445 alin (1) lit. d) din Codul de procedură civilă:

Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: să admită recursul și să caseze decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, dispunând încetarea procesului ori scoaterea cererii de pe rol dacă există temeiurile prevăzute la art.265 și 267;

36. Art. 265 lit. c) din Codul de procedură civilă:

„Instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care: reclamantul a renunțat la acțiune, renunțul fiind admis de instanță.”

37. Art. 212 alin. (5) Codul de procedură civilă

„În cazul admiterii renunțării reclamantului la acțiune sau confirmării tranzacției, instanța judecătorească pronunță o încheiere prin care dispune încetarea procesului. Încheierea trebuie să conțină condițiile tranzacției, confirmate de instanță. În cazul recunoașterii acțiunii de către pârît și admiterii ei de către instanță, se pronunță o hotărâre de admitere a pretențiilor reclamantului.”

38. Art. 60 alin. (2) Codul de procedură civilă:

„Pe tot parcursul examinării cauzei, reclamantul este în drept să renunțe la acțiune, pârîtul este în drept să recunoască acțiunea, iar părțile pot înceta procesul prin tranzacție de împăcare.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoare stare de fapt.

40. Actele cauzei denotă că, la 7 iulie 2022, avocatul Alexandru Adam în interesele lui Supian Sabirov a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Biroului de Migrație și Azil, Direcția azil și integrare al MAI solicitând anularea deciziei direcției azil și integrare a Biroului migrație și azil al MAI nr. 594/22/DAI din 7 aprilie 2022 și obligarea direcției azil și

integrare să-i acordare azil pe teritoriul Republicii Moldova, statut de refugiat.

41. Prin hotărârea din 3 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Supian Sabirov împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea deciziei Direcției azil și integrare a Biroului migrațiune și azil nr. 594/22/DAI din 7 aprilie 2022 de respingere a cererii de azil și obligarea Direcției azil și integrare să-i acorde azil pe teritoriul Republicii Moldova, statut de refugiat.

42. Nefiind de acord cu hotărârea din 3 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, la 05 mai 2023 avocatul Alexandru Adam în interesele lui Supian Sabirov a depus cerere de apel nemotivată, iar la 11 iulie 2023 a depus apel motivat prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

43. Prin decizia din 28 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Supian Sabirov împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 3 mai 2023.

44. La 20 iunie 2024, avocatul Alexandru Adam în interesele lui Supian Sabirov a depus recurs împotriva deciziei din 28 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admitere recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2024, pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse.

45. Totodată, la 19 noiembrie 2024 Supian Sabirov a depus cerere cu privire la renunțarea la acțiune, solicitând încetarea procesului pe cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Supian Sabirov împotriva Biroului de Migrație și Azil, Direcția azil și integrare al MAI cu privire la anularea actului administrativ defavorabil și obligarea emiterii actului administrative favorabil.

46. Astfel, completul Curții Supreme de Justiție notează că renunțarea la acțiune este un act de dispoziție unilateral al reclamantului care are drept scop încetarea procesului și presupune dezicerea reclamantului de la pretențiile înaintate față de pârât expuse în cererea de chemare în judecată.

47. Dreptul reclamantului de a renunța la acțiune rezultă din unul din principiile fundamentale ale procesului și anume, din principiul disponibilității, în corespundere cu care persoanele astfel introduse în cauză vor avea posibilitatea, după caz, de a renunța la acțiune sau la dreptul pretins, de a recunoaște pretențiile ori de a pune capăt procesului printr-o tranzacție.

48. După cum s-a constatat, la 19 noiembrie 2024 Supian Sabirov a depus cerere cu privire la renunțarea la acțiune, solicitând încetarea procesului, în

legătură cu faptul că, urmează să părăsească teritoriul Republicii Moldova și nu mai dorește să obțină protecția statului Republica Moldova.

49. Tot prin cerere depusă Supian Sabirov a indicat că cunoaște efectele renunțării la acțiune prevăzute de art. 212 alin. (4) și art. 266 alin. (2) Cod de procedură civilă și anume că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

50. În conformitate cu art. 60 alin. (5) Cod de procedură civilă, instanța nu va admite renunțarea reclamantului la acțiune, nici recunoașterea acțiunii de către pârât, nu va confirma tranzacția dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului.

51. Prin urmare, la caz, instanța este obligată să verifice dacă actele de dispoziție ale părților (renunțarea la judecată, la însuși dreptul subiectiv, tranzacția, recunoașterea acțiunii de către pârât) nu urmăresc un scop ilicit, nu contravin legii ori încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului.

52. Astfel, pornind de la considerentele expuse, completul Curții Supreme de Justiție consideră că în speță, renunțarea la acțiune de către Supian Sabirov, nu contravine legii și nu încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului, motiv din care se impune concluzia de a admite acest renunț de la acțiune.

53. Totodată, în conformitate cu art. 212 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs consideră necesar de a explica părților în proces efectele admiterii renunțului la acțiune și încetării procesului stipulate în art. 266 alin. (2) Cod de procedură civilă și anume că, nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

54. Din considerentele menționate, completul Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia din 28 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 3 mai 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și a emite o nouă decizie sub formă de încheiere prin care a admite renunțul la acțiune a lui Supian Sabirov și a dispune încetarea procesului în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Supian Sabirov împotriva Biroului de Migrație și Azil, Direcția azil și integrare al MAI cu privire la anularea actului administrativ defavorabil și obligarea emiterii actului administrative favorabil.

55. Din aceste motive, în conformitate cu art. 248 lin. (1) lit. b), art. 195 din Codul administrativ, art. 265 lit. c) Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul depus de avocatul Alexandru Adam în interesele lui Supian Sabirov.

Casează integral decizia din 28 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 3 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și emite o nouă decizie sub formă de încheiere prin care:

Admite renunțul la acțiune al reclamantului Supian Sabirov.

Încetează procesul în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea în contencios administrativ depusă de Supian Sabirov împotriva Biroului de Migrație și Azil, Direcția azil și integrare al MAI cu privire la anularea actului administrativ defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

Explică reclamantului Supian Sabirov că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc